

og selv om man den Gang under stadig stigende Indtægter for Staten og Frodighed i det Hele i den økonomiske Udvikling kunde gaa ind paa Rentegaranti og lignende Begunstigelser for denne Bane, følger det deraf ingenlunde, at vi nu under de forandrede Forhold skulde være tilbøjelige til det Samme, naar Loven i det Hele ikke under de tidligere Vilkaar har kunnet gennemføres. Jeg udtaler mig kun for en noget omhyggeligere Overveelse end den, som det Medlem, der var Ordfører for Sagen for en 3—4 Aar siden, synes mig at have udtalt sig for. Om selve Sagen skal jeg derimod ikke udtale Noget. Jeg har kun ønsket nogle nærmere Bestemmelser. Det er muligt, de kunne undgaas. Det kan Altsammen komme frem gennem en saadan sædvanlig og forhaabentlig meget kort Undersøgelse, som den, det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) har omtalt. Det forekommer mig imidlertid ikke, at der i en saadan Antydning ligger nogen egentlig Uvillie imod at behandle denne Sag paa bedste Maade, efter at samtlige Hensyn ere tagne i Betragtning, men kun, at vi ønske at se os for, inden vi gaa videre.

Formanden (Krabbe): Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse vil komme til Forhandling efter Slutningen af 1ste Behandling, saafremt Forslag derom bliver fremsat.

Den ærede Forslagsstiller har Ordet.

Scavenius: Da det nærmest var om Udvalgs Nedsættelse, jeg vilde tale, skal jeg opsætte mine Udtalelser, til dette Spørgsmaal ligge for.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Forslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 62 Stemmer.

D. Christensen: Støttet til mine tidligere Udtalelser, tillader jeg mig at foreslaa Sagen henviset til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Scavenius: Jeg vil anmode det ærede Thing om ikke at vedtage det Forslag, der er stillet om et Udvalgs Nedsættelse paa 7 Medlemmer. Sagen er i og for sig saa simpel og klar, at der ikke kan ansøres nogen rimelig Grund for et saadant Forslag. Det ærede Medlem, som foreslaar Udvalg, kan ikke foreslaa det af anden Grund, end fordi han i det Hele er imod denne Bane. Hans Udtalelser gif jo i den Retning, og Konsekvensen af dem vilde have været at forlænge Forslaget, ikke at lade det gaa i Udvalg.

Nu at lade denne Sag prøve i et Udvalg vil kun kunne føre til at standse Sagen. Skal dette lille Lovforslag, som jeg har tilladt mig at indbringe, stifte nogen Nytte lige overfor det fremmede Rengeinstitut, med hvilket Underhandlinger er i Gang, maa det vedtages inden forholdsvis kort Tid. Skal Sagen først prøves i et Udvalg, og man virkelig der, som det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) foreslog, skulde søge at skaffe sig Oplysninger omkring fra de forskjellige Sogne, hvorigennem Banen vil komme til at gaa, om de endnu ønske Banen, eller om de hellere vilde være fri for den, vil det tage saa lang Tid, at man lige saa gjerne strax kan slaa Lovforslaget ihjel. Hvis man i det Hele ønsker, at denne Lov kommer frem, vil man lige overfor den Egn, som hvis Talsmand jeg nærmest tror at slaa, gjøre Noget, maa jeg meget anmode det høje Thing om strax at gjøre, hvad det vil gjøre, og ikke prøve Sagen i et Udvalg.

D. Christensen: Ja, det har aldeles ikke været min Mening, at Udvalget skulde sætte sig i Bevægelse for at skaffe Erklæringer fra de paagældende Egne. Da efter min Mening den Uvillie, som var mod Banen tidligere, er noget i en ikke ubetydelig Grad, tror jeg, at saadanne Erklæringer naturligvis ville fremkomme ganske af sig selv uden nogen Paavirkning fra vor Side. Jeg tror ogsaa, det kunde være rigtigt at tænke noget nærmere over en Sag som denne, thi det kunde dog være tænkeligt, at selv om man kom til det Resultat, at der skal lægges en Bane gennem den Egn, her er foreslaaet, men at den Linie, som her er Tale om, viste sig ikke at kunne gennemføres — hvad det næsten lader til, — at man saa kunde lade Banen begynde fra et andet Sted paa den sydsjællandske Jernbane. Det er imidlertid Altsammen Noget, vi kunne overlade til Prøvelse i et eventuelt Udvalg. Jeg mener, at, naar man har Tro paa en Sags Godhed, skal man ikke haste altfor stærkt, for det behøves ikke. Kan denne Sag ikke taale Prøvelse i et Udvalg, tror jeg, det er det bedste Bevis for, at den ikke er god.

Høgsbro: Sagen har jo været i Udvalg, og de Spørgsmaal, det ærede Medlem drager frem angaaende Tilnytningspunktet og Beboernes Misforhold, have jo været overveiede der. Den Modstand, som den Gang blev overvunden, kan naturligvis nu igjen søge at gjøre sig gjældende, men jeg tror ikke, det er ganske billigt at forlange, at, naar Lovgivningsmagten een Gang har udtalt sig bestemt for den Plan, her omhandles, og det, der har hindret dens Udførelse, er de vanskelige Pengeforhold, da paany at drage de een Gang afgjorte Spørgsmaal frem. Den Afgjørelse, som i sin Tid fandt Sted, vilde vistnok allerede være udført i Overensstemmelse med Lo-